

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

פרשת ויגש

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

עצו של אברהם

בפרשתנו מסופר על ירידתו של יעקב אבינו לארץ מצרים על מנת לפגוש את יוסף בנו לאחר שלא ראה אותו כ"ב שנים. אולם לפני שיעקב ירד למצרים, התורה מספרת שהוא הלך לבאר שבע.

ומבאר המדרש (בר"ר צד, ד): יעקב אבינו הלך לבאר שבע קודם ירידתו למצרים כדי לקצוץ את הארזים שנטע אברהם אבינו בביתו שבבאר שבע, כמו שנאמר: "ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם ה' אל עולם" (בראשית כא, לג). אלא שעדיין נצרך להבין מדוע נזקק יעקב דוקא לאותם ארזים שנטע אברהם בבאר שבע? לכן מוסיף המדרש ומבאר שזהו משום שהתנוצצה ביעקב אבינו רוח הקודש וראה שכאשר יצאו בני ישראל ממצרים הקב"ה יצוה אותם לבנות לו משכן מעצי ארזים (עצי שיטים), ולאחר שיעמידו את הקרשים של המשכן יצטרכו להשיג קרש שיכנס בתוך כל קרשי המשכן, מקצה המשכן ועד קצהו השני, כמו שנאמר: "והבריה התיכון בתוך הקרשים מבריה מן הקצה אל הקצה" (שמות כו, כח) ודבר זה לא יהיה להם בהישג יד, ולכן דאג יעקב אבינו להביא עימו את אותו ארז שנטע אברהם שהיה מתאים למידה הזאת.

אך הנה, בנוסף לביאורו של המדרש שיעקב הוצרך לעצו של אברהם בגלל הבריה התיכון, יש להוסיף טעם לשבח למה שהוצרך יעקב דוקא לעצים של אברהם אבינו, ונקדים: ענין נטיעת האשל (עץ ארז) על ידי אברהם, כי עץ הארז הוא עץ גבוה וחסון ולכן הוא מבטא את מידת הגאווה (ראה רש"י לויקרא יד, ד), ובא אברהם לרמוז בכך שהגם שבכל דרכיו היה אוחז במידת ענוה, אולם כשהיה מדובר בענינים הנוגעים לעבודת הבורא הוא היה נוהג בגאווה ובחוזק, ועומד על המשמר בתוקף ובגאון כעץ ארז גבוה וחסון.

ולפי הקדמה זו יובן היטב מה ששאלנו מתחילה: מדוע הוצרך יעקב אבינו ללכת במיוחד לבאר שבע לקצוץ את הארזים שנטע אברהם, וכי חסרו ארזים במצרים!?

אולם הביאור לכך הוא: מכיון שצפה יעקב אבינו שבירידה זו שהוא יורד למצרים תתחיל בעצם גזירת הגלות, ועתידים זרעו להיות משועבדים שם במשך הרבה שנים. והבין יעקב אבינו שאם ח"ו ינהגו בניו במצרים בענוה של שקר ויתביישו ביהדותם בפני המצרים הרשעים בסופו של דבר ינטשו את כל דרך אבותיהם הקדושה ויתבוללו עם המצרים הרשעים. וכדי שיחזיקו מעמד מול טומאת מצרים יהיה עליהם לאחוז דוקא במידת הגאווה הקדושה, "ויגבה ליבו בדרכי ה'", ולעמוד על משמר קדושתם בתוקף ובגאון כעץ ארז גבוה וחסון כנ"ל.

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

לגרש את הזבוב

כתוב שיצר הרע דומה לזבוב (ברכות ס"א ע"א), למה דוקא לזבוב? כי אם נשים לב נראה שזבוב כל פעם שמגרשים אותו הוא חוזר שוב, הוא לא מתייאש, הוא לא עוזב את האדם עד שאותו אדם נותן לו מכה והורג אותו. אבל בזה האדם מעיד על עצמו שהוא לא עדין נפש - אסור להרוג אף בריה, אפילו זבוב אסור להרוג, אסור ליטול חיים של אף אחד, חוץ מדבר שמזיק, כגון נחשים ועקרבים שמזיקים, שאז יש מצוה להורגם, אבל סתם להמית בעל חי זה לא כל כך טוב, צריך להזהר שלא להמית בעלי חיים, זה מסוכן מאד, יש קטרוגים על זה בשמים.

ראה דבריהם בגמרא (ב"מ פ"ה ע"א) שהיסורין של רבי על ידי מעשה באו ועל ידי מעשה הלכו, כיון שהוא ריחם על כמה חולדות קטנות, שכאשר ראה את השפחה שלו מנקה את הבית וזורקת אותם החוצה, הוא ביקש ממנה שתניח להם, שכן כתוב "ורחמיו על כל מעשיו" (תהלים קמ"ה), אמרו בשמים הואיל ורבי מרחם, נרחם עליו גם כן. כלומר להרוג זה דבר קשה מאד, רק שצריכים סבלנות, אפשר להבריה את הזבוב שוב ושוב עד שימאס לו, כך צריך לעשות גם ליצר הרע שדומה לזבוב, לגרש אותו עוד פעם ועוד פעם, עד שיסתלק, וצריך להתפלל אל ה' שיעזור לנו להתגבר על היצר, כי בלי תפילה אף אחד לא יכול להנצל.

זמני השבת

צאת השבת:		הדלקת נרות:	
17:54	17:22	16:30	ירושלים
17:49	17:18	16:26	תל אביב
17:48	17:18	16:26	חיפה
17:53	17:22	16:30	באר שבע

ענקי הרוח

מעשיות על גדולי החכמי ישראל

ר' נתן מברסלב זיע"א - י' טבת

כילד ישב רבי נתן בבית הכנסת על ברכי סביו רבי יצחק דנציג, לידו ישבו זקני הקהילה שחיבבוהו והשתעשעו עמו. פעם אחת הלך לעולמו אחד הזקנים. הילד שלא ראה יותר את הזקן שאל את סבו מדוע הוא נעדר? "הוא נפטר" ענה לו סבו. מה הפירוש נפטר? שאל נתן בתמימות, "נפטר, פירוש: נפטר...". השיב לו הסב. אולם הילד לא הסתפק בתשובה זו. עליו לדעת בדיוק מה קרה לאותו זקן, מה עשו לו? והוא שואל את סבו, שמשיב "קברו אותו בקבר וכיסו אותו בעפר" מאותו יום, לא חדל הילד להרהר במוזרות הזו. האם זוהי תכלית החיים בעולם? שיקברוך ויכסוך בעפר. הילד גדל, אולם המשיך לילך בתמימות ופשיטות, לקיים התכלית האמיתית שלשמה הגיע לזה העולם. כאשר בגר רבי נתן הוא הגה בתורה יומם ולילה, עד שדבק בו הכינוי "העילוי מנמירוב".

בשנת תקצ"ה, החלה התנגדות עזה לר' נתן ולחסידי ברסלב. התנגדות זו הובילה לכליאתו הזמנית של ר' נתן על ידי השלטונות. אחרי שחרורו, נמלט ר' נתן מעיר לעיר באוקראינה, ושב לברסלב רק סמוך לפסח. זמן קצר לאחר מכן הוא הוגלה מברסלב, והושם תחת צו בית-משפט בעיר מולדתו, הוא נותר למעשה אסיר בנמירוב. ומשהחלו הרדיפות, שוב לא היה מי שעצרו. גבולות ההגיון קרסו ונעלמו, האמת טמנה פניה בקרקע, ורבי נתן נרדף עד צווארו. הלשנות שקריות לשלטונות, נסיון לגרשו לקצווי ארץ, גירוש מברסלב, מעצר - ומה לא... כל אלו היו מנת חלקו רק משום שלא נכנע, לא וויתר, והמשיך להפיץ את תורת רבו בעולם. משנפטר הרב יוזם המחלוקת, נחלשה ההתנגדות, ובתחילת שנת תקצ"ט שב רבי נתן לעיירתו, ברסלב.

נקודה בפרשה

נקודה למחשבה מאת רבנו הגאון החיד"א שליט"א

לאהוב את ה' יותר מכל

שמעתי מאבא היקר עטרת ראשינו רבינו יורם, שהנה בפגישה המרגשת בין יעקב אבינו לבנו חביבו יוסף הצדיק, כעבור עשרים ושתיים, ומרוב אהבתו של יוסף לאביו ומגודל שמחתו העצומה, לא ביקש ממשרתיו להכין מרכבתו אלא עשה זאת בעצמו, שנאמר: "ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גושנה". ומוסיפה התורה שכאשר נפגשו: "וירא אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו עוד", כלומר מרוב התרגשות יוסף בכה על צואריו של יעקב בכי רב. אלא שהפלא הגדול הוא שרק יוסף בכה מרוב התרגשות, ואילו יעקב לא בכה כלל אלא היה עסוק בדבר אחר לגמרי, כפי שמפרש רש"י שהיה קורא קריאת שמע.

והעלה אבא היקר שלכאורה יפלא הדבר, בוודאי לא ניתן לתאר את גודל ההשתוקקות שהייתה ליעקב אבינו לראות את בנו יוסף אהוב, כפי שגם אמר לו "אמותה הפעם אחרי ראותי פניך כי עודך חי", וא"כ מדוע דווקא ברגע מאושר זה החליט יעקב לקרוא קריאת שמע וכי לא היה ניתן לעשות זאת מאוחר יותר?

וביאר אבא: שהתורה מצווה אותנו לאהוב את יתברך יותר מכל דבר אחר שנאמר: "ואהבת את אלוקיך בכל לבבך" כלומר עלינו להקדיש את כל האהבה שיש בליבנו לה' יתברך, ומשום כך מצאנו בדברי הרמ"א (או"ח סי' צח, א בהג"ה) שפסק: "ואסור לנשק בניו הקטנים בבית הכנסת כדי לקבוע בליבו שאין אהבה כאהבת המקום".

מידה זו לאהוב את הבורא יתברך אהבה שאין לה גבול הייתה קבועה בליבו של יעקב אבינו במשך כל חייו, אלא שבשעה שעמד לפגוש את בנו חביבו לאחר שנים רבות התעוררו בליבו רגשי אהבתו לבנו למעלה מהרגיל וחשש יעקב שמא בשעה זו עולה אהבתו לבנו על אהבתו לבורא יתברך חס וחלילה, לכן תכך ומיד החליט לערוך לעצמו, דווקא ברגע המפגש המרגש, כעין מבחן את מי הוא באמת אוהב: את ה' יתברך או חלילה את בנו? ולכן קיבל יעקב על עצמו לקרוא קריאת שמע ואם יצליח להתגבר על רגשותיו סימן שגם בשעה זו הוא אוהב את הבורא יותר מכל.

ואכן זכה יעקב אבינו לעבור את מבחן האהבה לה' יתברך בהצלחה מרובה, כפי שמעידים חז"ל שכל כולו היה שקוע בדביקות נפלאה עד כדי כך שאפילו לא חיבק או נישק את יוסף, וכל שכן שלא בכה.

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

הכל נעלם

כשהייתי בהריון נשלחתי על ידי הרופא לבצע סקירת מערכות לעובר. במהלך סקירת המערכות התגלו בכליות של הבן שלי ציסטות, הרופא ביקש מאיתנו לעקוב אחרי זה ולוודא שזה לא גודל ומתפשט חס וחלילה בכליות. אני ובעלי נלחצנו מאוד ובדאגה ובדמעות שלחתי את בעלי למורינו הרב יורם מיכאל אברג'ל לבקש ממנו ברכה שהכל יעבור בשלום, בעלי הגיע למורינו הרב נתן לו את תוצאות הבדיקה הרב הסתכל על צילומי אולטרסאונד, ובירך אותנו ללידה קלה ואמר לבעלי שאין לו מה לדאוג והכל בעזרת ה' יהיה בסדר.

עברו כמה חודשים מאז הבדיקה ובשעה טובה ילדתי בן, לאחר הלידה עשו בדיקה לבן שלי - וגילו לצערנו שאותם ציסטות שגילו בהריון המשיכו לגדול. במקום להלחץ אני ובעלי בחרנו לא לחשוש ולבטוח במילותיו של מורינו הרב "שהכל בעזרת ה' יהיה בסדר".

לאחר כשנה הלכנו לבדיקת מעקב, טכנאית האולטרסאונד עשתה לבן שלי בדיקת אולטרסאונד במשך כמעט שעה... עד שהתייאשה ואמרה לנו "אתם בטוחים שהיה לו ציסטות? אני מנסה ומנסה לחפש ולא רואה כלום ולא מוצאת שום דבר!"

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

חשיבות הכוונה בברכות

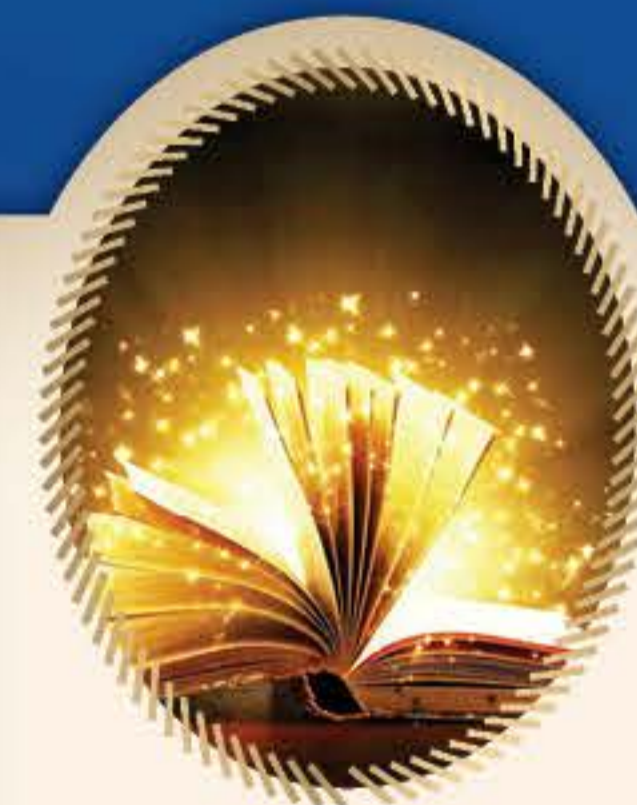
שאלה: כשמברך לה' בתפילה, או ברכות הנהנין, כגון שמברך על הפירות ועל הירקות ועל מיני ממתקים ומגדים, מה צריך לכוין בדעתו?

תשובה: כשמברך לה' יתברך, צריך להתרכז בפירוש המילים שאומר בפיו, וזוהי הכוונה הבסיסית והחשובה ביותר, יותר מכל הכוונות שבעולם, שמכוין ליבו למילים שהוא אומר בפיו, כגון מברך לה' על תפוח עץ, ברכת "בורא פרי העץ", יתכוין למילים שמוציא מפיו, "ברוך אתה ה'", ה' יתברך, אתה ברוך ומבורך, "אלהינו מלך העולם", אתה ה' אלהינו, אתה מלך העולם, "בורא פרי העץ", שאתה ה' בראת את כל פירות העץ, ובכללם את התפוח הזה. וכן יתכוין בכל ברכה וברכה. וראה בהלכה הבאה את הכוונה בשם ה'.

וכתוב בספר חסידים שאם אדם מברך אבל הוא לא חושב את המילים שמוציא מפיו, על זה הצטער ה' יתברך, ואמר לנביא ישעיה, "יען כי ניגש העם הזה, בפיו ובשפתיו כיבדוני, וליבו ריחק ממני". כלומר, בפה, בדיבור הם מכבדים אותי, כי הם מברכים אותי, אך ליבו רחוק ממני, כי בלב הם רחוקים ממני, כלומר הם לא מתכוונים בלב למילים שהם אומרים בפה.

למה הדבר דומה? לאדם שמבקש מאשתו או מבנו או מבתו כוס שתיה, והם אומרים לו "בסדר גמור, נביא לך מיד", ולא הביאו לו כלום, וזה גרונו ניחר בצמא, אומר להם "למה לא הבאתם לי"? והם משיבים "לא התכוונת שנביא לך שתייה", והוא כועס עליהם, וכי סתם ביקשתי? בוודאי שאם ביקשתי המשמעות של זה שאני רוצה לשתות. וכמו כן ה' יתברך מצפה מאיתנו שכאשר אנחנו מבקשים איזו בקשה בתפילה, או מברכים ומשבחים אותו, לפחות נתכוין כמו שאנחנו משבחים חבר, או כמו שמבקשים בקשה ממישהו מבני הבית, או מחבר קרוב, שלכל הפחות האדם מתכוין בבקשתו למילים שמוציא מפיו.

גם אבא מארי עטרת ראשינו רבינו יורם אברג'ל, האריך בזה בשם ספר התניא הקדוש, להשתדל לעשות כל מצוה, ב"חיות" מכל הלב, לשמח את ה' יתברך, וזוהי הנחת רוח של ה' יתברך.

גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

בכל מאודך

מעשה ברבי נחום מטשערנוביל שבא לישוב קטן שמקווה לא היה בו, קצרה ידם של אנשי המקום להקים מקווה, ועשיר העיריה קמץ היה, סירב לדבר מצווה.

בא אליו רבי נחום והציע לו "עסק": יקבל את חלקו של רבי נחום לעולם הבא תמורת הקמת המקווה במקום, והקמץ הסכים.

נדהמו מלווי: היתכן? איך מכר רבי נחום את חלקו לעולם הבא לקמץ מופלג כזה? נענה להם רבי נחום: מצווה אני לקיים המצוות " בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך". עשיר בעל רכוש יכול לקיים "בכל מאודך" בפזרו את רכושו, אבל עני כמוני, כל רכושי - חלקי לעולם הבא, אקיים "בכל מאודך" עם חלקי לעתיד.

פרנסתו מובטחת

פרק ה'. מאת: ר. אהרונ'י

פרטי התקשרות קול רינה
08-6381000

חפשו אותנו בפייסבוק:
הרב יודם אברג'ל זצוק"ל
www.facebook.com/haravyoram

www.abargel.co.il
אתר קול רינה נתיבות

054-9151553

[did.li/HARAV-HABERGEL](https://www.youtube.com/channel/UCdidliHARAV-HABERGEL)
יוטיוב הרב יודם אברג'ל

פניני השבוע

כל מה שתמצא להקריב ולתת לאל עליון, יתקבל באהבה אך ורק אם לא יהיה ממנו לזולת שום צער או בזיון. (בגובה העיניים כ"ו בכסלו)

העלון מוקדש:

להצלחת משפחת צפוני ולהצלחת י.מ.צ.א ביצוע פרויקטים מקבוצת צפירי יעקב לרפואת קטורה בת רבקה הי"ו לרפואת אהרון בן אסתר הי"ו

הרב יודם הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע, בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום להשראת שכינה, תפקידי להגן עליו".

יודם אברג'ל
י"מ אברג'ל

בן איש חי 1 ת.ד. 102 נתיבות
טל': 08-6381000